

Na počátku nedotčená krajina,
místo plné stromů a květín,
a kancelář, místo zrodu velkých
myšlenek, kde soudruzi se
nad chlebíčky sešli. Tato
kombinace vedla k nečekaným
nápadům: „Proč ne, postavíme
dálnici, co spojí svět!“ Tak
jednoduché a nadějně. Roky
plynuly, spousta lidské dřiny,
spousta strojů a odhodlání. Vše
spějící k onomu velkému dni, od
chlebíčků až po střížení pásy
a první jízdu. Stačí k tomu
vlastně velmi málo.

Rub knihy s humorem a nadsázkou vypráví vizuální příběh o budování první české dálnice v letech 1967–1989 skrze fotografie, které se ocitly na pokraji zapomnění. Mnoho z nich vznikalo z nutnosti vše patřičně dokumentovat a postrádá jakékoliv umělecké aspirace.

Při digitalizaci rozsáhlého fotografického archivu Ředitelství dálnic, jsem v množství negativů spatřil několik snímků, které mě zaujaly svou komičností, estetikou, originalitou nebo banalitou. Zaměřil jsem se na snímky, které sice vznikly, ale z mnoha důvodů světlo světa nikdy nespátřily.

Červený motiv, prostupující barevnými fotografiemi i samotnou vazbou, symbolizuje socialistické Československo, ve kterém dálnice vznikala. Nenásilně tak propojují vizuální stránku s politickým a historickým kontextem.

Fotografie: Ing. Neuvirt et al. (Archiv ŘSD)

Editace, selekce a skladba: BcA. Pavel Hála

Vedoucí práce: Ing. MgA. Evžen Sobek

Grafické konzultace: BcA. Barbora Semanová

Úvodní text: Bc. Klára Matuščíková

Písmo: Source Code Pro

Ateliér fotografie, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

2024